

Viața fără fard la Baza 90

✎ Căpitan Dan SCUTARU

În orice unitate militară, speranțele militarilor de rând se îndreaptă spre anumiți oameni ce reprezintă veritabili poli ai așteptărilor. Aceștia gestionează problemele și, într-o oarecare măsură, destinele militarilor. Interlocutorii noștri, comandantul, financiarul, psihologul și șeful personalului, nu au deloc o misiune ușoară. Zi de zi, trebuie să dea un răspuns favorabil solicitărilor subordonaților și colegilor. În rândurile de mai jos, ne sunt descrise modurile prin care fiecare înțelege să-și ajute *partenerii* de serviciu. Cazurile prezentate, de la **Baza 90 Transport Aerian**, nu au pretenția de a fi relevante pentru întregul sistem, dar merită a fi reținute.

Suntem sclavii hârtilor!

La apogeul carierei, **generalul de flotilă aeriană Laurentiu Simionescu**, comandantul Bazei 90 Transport Aerian, mai are un singur regret: *că nu a reușit să stea de vorbă mai mult cu subordonații*. Este conștient că sarcinile de serviciu nu îi dau răgaz să facă acest lucru, dar speră. *Am monitorizat într-o zi câte telefoane primesc. Deși primisem mai bine de 50 de telefoane pentru a rezolva diverse solicitări de serviciu, am concluzionat că acea zi era neconcludentă pentru a zugrăvi realitatea orelor petrecute la birou. Suntem sclavii hârtilor și nu putem sta mai mult cu subordonații.*

Are o impresie foarte frumoasă despre paramedicii de la MEDEVAC. Când vorbește de acești militari fața i se luminează. *Dacă aș avea o fată aș mărita-o cu un soldat gradat voluntar de la această structură. Sunt oameni foarte muncitori, profesioniști, dăruți trup și suflet meseriei.*

De la nivelul funcției pe care o deține, comandantul bazei refuză să-și numească subordonații cu apelativul *oamenii mei*, dintr-o modestie și bun simț, ce dovedesc că-și tratează colegii mai mici în grad ca pe egalii săi. De aici poate și modul de a rezolva problemele.

Asemuiți cu psihiatrul?

Militarii vin la noi cu o percepție formată – se confesează **psihologul Mădălina Mihai**. *Au deja unele păreri eronate, confundând obiectul activității noastre. Suntem asemuiți cu psihiatrul. Dar*

militarilor le fac analogia cu medicul. Le spun că așa cum medicul le prescrie medicamente, psihologul îi consiliază spre folosul lor. Iar dacă în urma testărilor nu rezultă aptitudinile necesare funcției, asta nu înseamnă că ești nebun. Totuși, oamenii se tem că un nerecomandat din partea psihologului îi poate scoate pe tușă. Înseamnă inapt misiune. Dar psihologul nu are nicio vină.

Personal, cred că omul trebuie să se convingă singur de rolul benefic al psihologului. Aș vrea ca oamenii să aibă mult mai multă încredere în noi și să ne solicite în toate problemele.

Oricine intră pe ușă cere ceva

La afișier, câteva tipizate și formulare stau drept model militarilor care trebuie să completeze diverse cereri. Celelalte sunt în format electronic la biroul financiar. Contabilul-șef, **locotenent-colonelul Adrian Stoican**, spune că fiecare cerere înseamnă o problemă care se vrea a fi rezolvată. În bază, biroul pe care-l conduce se confruntă cu încercări de *lămurire a situației locative, probleme de aplicare a legislației privind chiriile, naveta, transportul, mutările și detașările, compensații pentru soție, probleme de fiscalitate, deduceri și calcul al salariilor*. La peste 1.000 de oameni încadrați, ne confruntăm cu o situație financiară diferită pentru fiecare om. *De exemplu, sunt 400 persoane care au rapoarte de chirie și beneficiază de acest drept, fapt ce reprezintă un indicator real al situației lor locative și al greutăților cu care se confruntă.*

Uneori, apelăm și la eșaloanele superioare pentru a soluționa problemele oamenilor cu șanse de rezolvare și, deseori, am reușit să obținem avize favorabile. Dar ne întâlnim și cu cereri care nu se încadrează în legislație și cărora le răspundem punctual. De aceea, apar și nemulțumiri. Dar, în general, știm ce așteptări are omul din fața noastră. Întotdeauna cine intră pe ușa asta cere ceva. Încercăm să ghicim înainte să deschidă gura. Căci, de-a lungul timpului, fiecare generație a avut același gen de probleme.

Nu mai merge cu împuternicirile

Sunt de 18 ani la personal și, de fiecare dată, am încercat să dau drepturile fiecăruia cu respectarea instrucțiunilor în vigoare – ne spune șeful biroului personal, locotenent-comandorul Ilie Burgui. În general, problemele oamenilor sunt legate de mutări și derivă din situația generală a armatei și din cea specifică a unității. Din bază, au plecat militari la MIRA, SRI etc. Sunt zeci care au părăsit sistemul din cauza salarizării și a modului de aplicare a Ghidului carierei militare pe care își pune amprenta fiecare după cum crede de cuviință. La noi, în aviație, sunt probleme specifice. Durează sute de ore pentru a scoate un pilot cu minime cunoștințe pentru zbor. Cel puțin 10 ani pentru un instructor. Ne pleacă oamenii pentru că nu putem să-i promovăm. Am aflat că la MIRA procedurile sunt mult mai simple. La noi, există căpitani care nu vor să fie promovați pentru că salarizarea nu îi avantajează. Lipsa stabilității în viitor alungă oamenii. Nu îmi garantează nimeni că voi mai avea funcție, peste câțiva ani. Piramida funcțiilor trebuie să țină cont de realitate. La noi – continuă interlocutorul nostru – este o cerință să avem 51 la sută din efective soldați gradați voluntari. Dar pe care nu o putem respecta.

Mai apare o mare problemă: Militarii sunt obligați să îndeplinească mai multe funcții, datorită deficitului de încadrare. Regulamentele nu s-au schimbat, dar sarcinile care trebuie rezolvate se înmulțesc pe zi ce trece. Trebuie să-i motivezi pe oameni, nu mai merge cu împuternicirile. Altfel, apar nemulțumiri și n-am ce să le fac.

